

^и Гл. 4; 19.
^и Гл. 5; 15, 15.
22; 14.
^и Гл. 10; 59.
45; 29. Гал.
5; 15. ^иПет.
2; 24.
^и Гл. 2; 55, 56.
Филип. 2; 9.
Евр. 2; 40.
42; 2.
^и Гл. 5; 15.
^и Мат. 4; 21.
^и Лук. 24; 47.
Гл. 5; 26. 15;
58. Ефес. 1;
7. Кол. 1; 14.
^и Иоан. 15; 26.
27.
^и Гл. 2; 4. 10;
44.
^и Гл. 2; 57. 7;
54.
^и Гл. 22; 5.

^и При. 21; 50.
Иса. 8; 10.
Мат. 15; 15.

^и Лук. 21; 15.
4 Кор. 1; 25.
^и Гл. 7; 51. 9;
5. 25; 9.
^и Гл. 4; 18.
^и Мат. 10; 17.
25; 54. Мар.
45; 9.

кохж: ^иПодобава да ся покорявамы повече Богу, нежели на человѣцы-тѣ. ^иБогъ на от- 50 цы-тѣ наши вѣскриси Іисуса, когото вы у- бихте като го ^иновѣсихте на дръво. ^иНего 51 Богъ съ десницж-тѣ си вѣздигиј за ^ина- чалникъ и ^испаситель, ^ида даде покаяніе на Израилъ, и прощеніе на грѣхове-тѣ. И въ 52 тѣзи иѣща свидѣтели нему смы ^ипый, и Духъ Святый, ^икогото Богъ даде на онѣзи които го слушатъ.

А ^ииѣгъ като чухж това кѣсахж ся отъ 53 лѣз, и наговаряхж ся да гы убийштъ. Но 54 Фарисей иѣкой си на име ^иГамалиль, зако- ноучитель, когото всичкий народъ почиташе, станж въ съборище-то и заповѣда да извадятъ вѣнь апостолы-тѣ за малко врѣме. И рече имъ: Мажіе Израиляне, помыслѣте 55 си добрѣ, какво ще направите върхъ тѣзи человѣцы. ^иЗащото прѣди тѣзъ дни повди- 56 гиј ся ѡевда и казуваше за себе си да е голѣмъ иѣкой си, при когото ся прилѣпихж до четыристотинъ души на четъ; който быде убиѣть, и всички които му ся покорява- хж разидохж ся и исчезнахж. Слѣдъ него 57 ся повдигиј Іуда Галилеянинъ-тѣ, въ врѣ- ме-то на написаніе-то, и отвлѣче подирѣ си доста народъ; и той загинж, и всички които ся поведохж слѣдъ него распърспахж ся. И сега ви казувамъ, отеглѣте ся 58 отъ тѣзи человѣцы и оставѣте гы; защо- то това намѣреніе или това дѣло, ^иако бы да е отъ человѣцы, ще ся развали; ^иАко 59 ли е отъ Бога, не можете го развали: па- зътѣ да не бы да ся намѣрите и ^ибогоопро- тивници. И послушахж го; и ^ипривыкахж 40 апостолы-тѣ, бихж гы, и заржчахж имъ да не говорятъ въ име-то Іисусово, и тѣй гы